

Arrest

nr. 106 799 van 16 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. GOBERT loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 29 mei 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Waeyse-klan (Hawiye < Mudulod < Abgal < Waeyse). U werd op 26 juni 1976 geboren te Mogadishu in het district Yaaqshiid. U bleef er uw hele leven wonen. Op 3 maart 1998 huwde u M.A.U. (...). In 2005 overleed uw echtgenoot. Op 29 september 2007 huwde u een tweede keer, namelijk met H.A.M. (...). Van 2003 tot 2010 werkte u voor C.D. (...), een organisatie die opkomt voor vrouwenrechten. Op 10 februari 2010 begonnen uw problemen met Al Shabaab. Ze arresteerden u omdat u openlijk opkwam tegen vrouwenbesnijdenis. U werd opgesloten en kreeg bloedige taferelen te zien. U man vluchtte intussen weg naar Elasha Biyaha. H.O.A. (...), uw halfbroer via moederszijde, verdween. U hebt sindsdien niets meer van hem vernomen. U zat opgesloten en werd mishandeld en ondervraagd betreffende uw werkzaamheden. U werd ervan beschuldigd voor westerlingen te werken tegen de religie te zijn. Op 29 maart 2010 kon u ontsnappen. Sindsdien leefde u gedurende 2 jaar ondergedoken bij verschillende families in de districten Shangaani, Shibus en Hamarweyne in Mogadishu. Op een dag had u een probleem met soldaten van de overheid tijdens een voedselbedeling. Een soldaat sloeg u en opende het vuur. U draagt de voogdij over de dochters A. (...) (°2005) en I. (...) (°2006) van uw verdwenen halfbroer H.O.A. (...). A. (...) en I. (...) ondergingen vrouwenbesnijdenis type 'sunni'. Zij vluchtten samen met u weg uit Somalië. Op 2 april 2012 verlieten jullie Somalië. Jullie reisden per auto naar Nairobi, waar jullie op 6 april aankwamen. Op 28 mei 2012 reisden jullie per vliegtuig naar België. Jullie kregen hierbij de hulp van een smokkelaar. Op 29 mei 2012 kwamen jullie in België aan. Dezelfde dag nog vroegen jullie asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een attest dat u besneden werd volgens type 3, een brief van de centrumarts uit uw opvangcentrum, uw lidkaart van Groupe pour l'abolition des mutilations génitales (hierna GAMS) België, kopies van foto's van A. (...) en I. (...) wiens verwondingen verzorgd worden, een rijbewijs, een werkbadge van COGWA, 2 certificaten dat u voor COGWO Dalala gewerkt hebt en een attest van inschrijving bij Le FOREM.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan de bedenking gemaakt worden dat u het niet aannemelijk hebt gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Ten eerste laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst: de stad Mogadishu in het bijzonder en Somalië in het algemeen, te wensen over.

U verklaart dat u afkomstig bent uit het district Yaaqshiid in Mogadishu en er steeds woonde (gehoor CGVS, p.6). Gevraagd naar wijken in uw district Yaaqshiid verklaart u uitdrukkelijk dat het bestaat uit slechts 4 wijken: Horsed, Hegan, Towfiq en Ka'an (gehoor CGVS, p. 6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en toegevoegd aan het dossier) blijkt echter dat Yaaqshiid uit 6 wijken bestaat: Horsed, Hegan, Towfiq, Jungle, Tawakal en Primo Lulio. Wanneer u gevraagd wordt of Jungle ook een wijk is in Yaaqshiid, antwoordt u dat Jungle hetzelfde is als Ka'an. U stelt ook dat u Tawakal niet kent en ook niet kunt situeren. Primo Lulio is volgens u een subwijk binnen Yaaqshiid. U kunt het echter niet situeren en u weet zelfs niet in welke van de 4 door u genoemde wijken het zou liggen (gehoor CGVS, p.6).

U verklaart verder dat u van maart 2010 tot april 2012, dus gedurende 2 jaar, ondergedoken leefde in de districten Shangaani, Shibus en Hamarweyne in Mogadishu (gehoor CGVS, p. 6). Uw kennis over de wijken in deze 3 districten is echter ondermaats. Gevraagd naar wijken in het district Shangaani, geeft u enkel Haud en stelt u dat er geen andere zijn. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het dossier) blijkt echter dat Shangaani uit 4 wijken bestaat: Midnimo, Moyale, Howd en Jabuuti. U kent dus slechts 1 van de 4 wijken in Shangaani. Bovendien stelde u verkeerdelijk dat Shangaani maar uit 1 wijk zou bestaan. Gevraagd naar wijken in het district Shibus, stelt u enkel dat u in Maafalka woonde en dat u geen wijken uit Shibus kent. Uit informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het dossier) blijkt echter dat Shibus uit 3 wijken bestaat, namelijk Ahmed Gurey, Halane en Alasowdhere. Gevraagd naar wijken in Hamarweyne stelt u dat u woonde in de plek Karaanka Malaayga en dat u geen wijken in Hamarweyne kent (gehoor CGVS, p.6,7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het dossier) blijkt echter dat Hamarweyne uit 4 wijken bestaat: Horsed, Ka'an, Hilaac en Gobonimo.

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over. Er werd gepolst naar uw kennis van de opeenvolgende machthebbers in uw district Yaaqshiid sinds het begin van de Somalische burgeroorlog in 1991. U antwoordt enkel door 3 namen van opeenvolgende machthebbers op te geven: Muhuyadin Hassan Haji die vermoord werd, maar u weet niet wanneer, vervolgens Haaji Ali Fidoow die vermoord werd in 2009 en tenslotte Muhuyadin Hassan Jurus die momenteel nog de controle over het district zou hebben (gehoor CGVS, p.14). Allereerst is het opvallend dat u betreffende een periode van 20 jaar enkel 3 namen kunt noemen. Bovendien maakt u dit overzicht geen enkele melding van de passages van de Unie van de Islamitische rechtbanken (verder UIR) en Al Shabaab in Mogadishu. Wanneer u gevraagd werd wanneer de zwaarste gevechten plaatsvonden in uw district, antwoordt u dat u het zich niet goed kan herinneren en dat u veel problemen had (gehoor CGVS, p.14). Op de vraag of de UIR ooit de controle hadden over Yaaqshiid, antwoordt u na lang nadenken dat ze in 2008 de controle hadden over het hele Somalische grondgebied. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de UIR aan de macht waren in 2006. U kent bovendien geen enkele naam van lokale vertegenwoordigers van de UIR in Yaaqshiid (gehoor CGVS, p. 15). Uw socio-politieke kennis over uw regio is niet alleen erg beperkt, ze is ook meermaals foutief. Uw foutieve weergave betreffende de tijdstippen waarop de UIR aan de macht kwamen is bovendien opvallend, aangezien u eerder in het gehoor meermaals gedetailleerd en tot op de dag kon aangeven wanneer u 2 keer huwde, wanneer de dochters van uw halfbroer geboren werden, wanneer u gearresteerd werd door Al Shabaab, wanneer u kon ontsnappen en wanneer u uw land van herkomst verlaten hebt (gehoor CGVS, p.2,4,5,10,19,20)

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem beperkt is. Wanneer gevraagd werd of er families van de Murursade-clan, de Baadi Ade-clan en de Jejeele-clan in uw district Yaaqshiid wonen, antwoordde u telkens dat deze clans inderdaad ook in Yaaqshiid wonen, maar dat dat ze niet met veel zijn (gehoor CGVS, p. 12). Wanneer u vervolgens gevraagd werd om subclans van deze clans te geven, kon u zowel voor de Baadi Ade-clan als voor de Jejeele-clan geen enkele subclan benoemen (gehoor CGVS, p.12). Deze gebrekkige kennis is opvallend aangezien Baadi Ade en Jejeele belangrijke clans zijn die bovendien tot dezelfde clangroep als de uwe behoren, namelijk de Hawiye-clan (gehoor CGVS, p.3,12). Verder haalde u in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld op 4 juni 2012 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) aan dat uw vader Abgal is, maar dat de clan van uw moeder u onbekend is (p.1, pt.2). Bij het CGVS zette u dit recht en stelde u dat uw moeder ook Abgal is. U stelde desgevraagd dat u vermoedelijk verkeerd begrepen werd (gehoor CGVS, p.2). Hiermee overtuigt u niet helemaal, aangezien het vreemd is dat 'onbekend' genoteerd zou worden als u 'Abgal' gezegd had. Bovendien werd het verslag van de vragenlijst u voorgelezen en verklaarde u zich aan de hand van uw handtekening akkoord met de inhoud ervan (p.4). De vaststellingen van uw gebrekkige kennis over de Baadi Ade en Jejeele clans in uw district Yaaqshiid en het ontbreken van kennis bij de DVZ betreffende de clan van uw moeder zijn uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven.

Verder kan ook weinig tot geen geloof gehecht worden aan uw beweerde activiteiten voor COGWO-Dalala, een vrouwenrechtenorganisatie, van 2003 tot 2010 (gehoor CGVS, p.8). U legde een werkbadge van COGWO en 2 certificaten neer dat u voor COGWO gewerkt hebt van 2003 tot 2005 en van 2005 tot 2007. Ten eerste hebt u het tijdens het gehoor over COCWA (gehoor CGVS, p.7) terwijl het COGWO betreft (zie door u neergelegde documenten). U weet bovendien helemaal niet wat COGWO betekent. Ook na meermaals aandringen en meer uitleg slaagt u er niet in uit te leggen waarvoor de afkorting COGWO staat (gehoor CGVS, p.7). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het dossier) en uit de informatie die u zelf neerlegde dat COGWO staat voor Coalition for grassroots women organisation. U weet ook niet wie Zahra Mohamed is (gehoor CGVS, p.10). Nochtans beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) dat Zahra Mohamed de algemene directeur van COGWO is. Dat u van 2003 tot 2010 lid zou geweest zijn van deze organisatie COGWO, maar ze niet correct kan spellen, niet weet waarvoor de naam van de organisatie staat en de naam van de algemene directeur van de organisatie niet kent, komt weinig geloofwaardig over.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw

onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u de Somalische taal spreekt doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling over de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

Evenmin kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: het attest dat u besneden werd geeft informatie over het feit dat door een arts vastgesteld werd dat u besneden werd volgens type 3. Dit attest voegt echter geen informatie toe betreffende uw vermeende Somalische nationaliteit. Gezien u deze traditionele praktijk reeds ondergaan hebt, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Uw lidkaart van GAMS België geeft informatie over het feit dat u in België lid werd van deze organisatie, maar voegt opnieuw geen informatie toe betreffende uw vermeende Somalische nationaliteit. Uw verklaring dat de dochters van uw halfbroer, A. (...) en I. (...), reeds vrouwenbesnijdenis ondergingen (gehoor CGVS, p. 8) impliceert dat hen omwille van deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend. De brief van dokter Germay, arts in het Fedasil-opvangcentrum waar u verblijft, stelt dat u verklaarde dat u in 2010 meerdere malen geslagen werd op de onderbenen. De arts stelt meerdere littekens en brandwonden vast. De arts stelt ook dat de vastgestelde verwondingen overeenkomen met uw verklaringen hierover. De arts baseert zich hiervoor enkel uitsluitend op uw verklaringen. Dit doktersattest geeft geen uitsluitsel betreffende de plaats waar u deze verwondingen opgelopen hebt en de omstandigheden waarin u deze verwondingen opgelopen hebt. De kopies van foto's van A. (...) en I. (...) wiens verwondingen verzorgd worden, voegen geen relevante informatie toe. Het betreft hier kopies en er is niet duidelijk wie precies op deze foto's te zien is. Bovendien is al helemaal niet te zien waar deze foto's genomen zijn en voegen ze bijgevolg geen informatie toe betreffende uw beweerde Somalische nationaliteit. Betreffende uw rijbewijs moet opgemerkt worden dat dit document maar half ingevuld werd, in het jaar 2000 opgesteld werd en dit in de Italiaanse taal. U maakt niet aannemelijk waarom dit document in de Italiaanse taal opgesteld zou zijn. Meer zelfs, u weet niet eens dat dit document effectief in het Italiaans is opgesteld (gehoor CGVS, p.10). Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden. Een identiteitsdocument kan alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Uw attest van inschrijving bij Le FOREM geeft enkel informatie betreffende uw activiteiten in België, maar voegt geen informatie toe betreffende uw beweerde Somalische nationaliteit. Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw reisweg zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. Ter terechtzitting legt verzoekster een niet geïnventariseerde bundel documenten neer met 5 briefomslagen, 9 foto's, 2 medische attesten in het Somali met vertaling, een attest van de Dallaalo Humanitarian development organisation, een geboortecertificaat en een "authentication certificate".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in een eerste middel de “*Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980; Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*” aan. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de “*Schending van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991; Schending van artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980; Schending van het Koninklijk Besluit van 2 juni 2012*”.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.4. Uit artikel 57/4 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt bijgestaan door twee adjunct-commissarissen die door hun diploma of hun taalrol het bewijs moeten leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal, de andere van de Franse taal. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat twee adjunct-commissarissen werden voorzien om een taalkundig evenwicht te verzekeren, in het bijzonder om te voorkomen dat de beide adjunct-commissarissen het bewijs van dezelfde taal zouden leveren (*Parl. St. Kamer* 1986-1987, nr. 689/10, 55; *Hand. Kamer* 1986-1987, 11 maart 1987, 1020). Een amendement om de commissaris-generaal van de ene taalrol te laten bijstaan door één adjunct-commissaris van de andere taalrol werd verworpen (*Parl. St. Senaat* 1986-1987, nr. 515, 79). Artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet bepaalt trouwens dat de bevoegdheden van artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de Vreemdelingenwet worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten. Er is niet bepaald dat het om een adjunct met hetzelfde diploma of van dezelfde taalrol als de taal van de kwestieuze beslissing moet gaan. Overigens is nergens bepaald dat de commissaris-generaal tweetalig moet zijn, noch dat hij enkel beslissingen in zijn eigen taal kan nemen. Naar luid van artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet zijn zowel de commissaris-generaal als zijn adjuncten “geheel onafhankelijk bij het nemen van hun beslissingen en adviezen”. Uit de voorbereidende werken van de Vreemdelingenwet blijkt dat de adjunct-commissarissen geen rijksambtenaren in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel zijn en dat zij hun beslissingen nemen zonder hiërarchisch ondergeschikt aan de bevoegde minister te zijn. Derhalve is de regel dat een eentalig rijksambtenaar rechtsgeldig enkel beslissingen kan nemen in de taalrol waarvoor hij benoemd is, niet op de adjunct-commissarissen van toepassing (*Parl. St. Kamer* 1986-1987, nr. 689/1, 12 en 24). De opwerping van verzoekster dat de beslissing werd ondertekend door een persoon die niet bevoegd was, vindt dus geen steun in de wet. De Raad meent dat verzoeksters insinuaties, dat onduidelijk is of de adjunct-commissaris Sophie Van Balberghe de Nederlandse taal genoeg beheerst om de beslissing te begrijpen die zij heeft ondertekend en “*de verzoekende partij is er zelfs van overtuigd dat er een andere beslissing zou genomen zijn indien Mevrouw Van Balberghe de Nederlandstalige beslissing zou begrijpen*”, geenszins ernstig zijn nu dit blote beweringen en ongefundeerde veronderstellingen blijven over de werkwijze en werkverdeling van het CGVS.

2.5. Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoekster tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en

anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan *in casu* niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoekster louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien verzoekster beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient haar ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld.

3.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker.

3.4. Verzoekster verklaart dat zij op 26 juni 1976 werd geboren te Mogadishu in het district Yaaqshiid en er haar hele leven bleef wonen tot haar vertrek. Aangezien verzoekster voor het uitbreken van de burgeroorlog in Mogadishu woonde is niet aannemelijk dat een adolescent van 14/15 jaar niet weet hoe de stad er uit zag. Hoe dan ook verzoekster was een 28 jaar oude gehuwde vrouw, was jarenlang actief in een NGO, heeft 2 kinderen onder haar voogdij en had een uitgebreide familie en sociale omgeving. Het is dan ook redelijk te verwachten dat verzoekster haar eigen leefwereld naar behoren kan toelichten. Dit is niet het geval.

3.5. Uit het administratief dossier en uit verzoeksters verklaringen blijkt dat ze tot de Waeyse-clan (Hawiye < Mudulod < Abgal < Waeyse) behoort. Aangezien de Baadi Ade en Jejeele belangrijke clans zijn die tot dezelfde clangroep van verzoekster behoren, is het niet aannemelijk dat verzoekster zowel voor de Baadi Ade-clan als voor de Jejeele-clan geen enkele subclan kon geven en daarenboven aangaf dat deze clans ook in Yaaqshiid wonen, maar dat ze niet met veel zijn (zie gehoor CGVS, p.12). Deze gebrekkige kennis is opvallend aangezien, zoals blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Verzoekster wordt niet bijgetreden waar ze in haar verzoekschrift ter verdediging laat gelden dat *“de bestreden beslissing focust louter in op de zaken die de verzoekende partij niet weet, eerder dan dat zij een echte balans maakt van de zaken die de verzoekende partij wel weet”*. In geen geval wordt verwacht noch vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen kent tot in de uiterste vertakkingen, maar wel kan verwacht worden dat een Somali zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten. Dit wordt overigens ook erkend in de bij het verzoekschrift gevoegde informatie van SAACID waar sprake is van de speciale context van Somalië, *“clan sentiments”* het belang van de culturele achtergrond, de oorzaak van het conflict, het identificeren van de strijdende partijen, enz. Aldus kan ook verzoekers werking bij de Dallaalo-COGWO worden betwijfeld nu uit de toegevoegde documenten blijkt dat deze organisatie bewust is van de impact van clans bij de werking en hun medewerkers hierop worden gewezen in hun bijeenkomsten.

3.5.1. In die zin is het wel degelijk betekenisvol dat verzoekster in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld op 4 juni 2012 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) aangaf dat haar vader Abgal is, maar dat zij de clan van haar moeder niet kende (p.1, punt 2) en haar verklaringen bij het CGVS dienaangaande wijzigde en stelde dat haar moeder ook Abgal is (zie gehoor CGVS, p.2). Opnieuw wijst verzoekster naar een fout van een derde, *in casu* de administratie terwijl niet kan worden ingezien dat wanneer gevraagd wordt naar de etnische herkomst van een asielzoeker door personen met ervaring ter zake, dit niet wordt genoteerd voor de moeder maar wel voor de vader en bovendien wordt gesteld dat verzoekster het niet weet. Dergelijke verwijten van beweerdelijke nalatigheden en verdraaiingen zijn niet ernstig en bovendien had verzoekster de kans haar verklaringen aan te passen toen dit werd voorgelezen in het Somalisch en door haar ondertekend werd. Aangezien verzoekster daarbij nog een fotokopie van de vragenlijst ontving kon ze ook achteraf nog een fout hebben gemerkt en correcties hebben aangebracht. Verzoeksters *post factum* toelichtingen kunnen niet worden aanvaard.

3.5.2. Zoals gesteld kon van verzoekster verwacht worden dat ze haar leven in Mogadishu kon beschrijven aan de hand van de grote gebeurtenissen bij de aanvang en vanaf het begin van de Somalische burgeroorlog in 1991. Verzoekster was toen al 14 jaar zodat ze de wijziging in haar omgeving bewust heeft meegemaakt. Verzoekster is echter in grote mate onwetend over de opeenvolgende machthebbers in haar eigen district Yaaqshiid terwijl niet kan aangenomen worden dat jongeren niet gewaarschuwd worden over de gevaren en de personen en groepen die ze moeten vrezen. Evenmin is aannemelijk dat verzoekster die als volwassene de voogdij heeft over twee kinderen niet weet tegen wie ze deze kinderen moet beschermen. Verzoekster vermeldt de naam van Muhuyadin Hassan Haji die vermoord werd, maar kan niet aangeven wanneer dit exact gebeurde, de naam van Haaji Ali Fidoow die vermoord werd in 2009 en tenslotte de naam van Muhuyadin Hassan Jurus (zie gehoor CGVS, p.14). Verzoekster kent over een periode van 20 jaar enkel 3 namen en nergens wijst ze op de Unie van de Islamitische rechtbanken en Al Shabaab in Mogadishu. Uit verzoeksters verweer dat ze inderdaad *“niet alle details kent van de turbulente politieke situatie waarin Mogadishu vertoefde”*, maar dat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat zij niets afweet van de situatie in haar stad, blijkt opnieuw dat ze geen besef heeft van de impact van de oorlog op het dagelijkse leven van de mensen in een stad als Mogadishu. Deze vaststelling is op zich voldoende om verzoeksters herkomst uit Somalië uit te sluiten. Immers indien verzoekster in Mogadishu woonde van haar geboorte tot haar vertrek naar België, met name gedurende een periode van ruim 35 jaar, dan kan niet worden aangenomen dat zij nagenoeg onbekend blijft met de sociopolitieke omgeving en geen kennis heeft over grote gebeurtenissen zoals wanneer de zwaarste gevechten plaatsvonden in haar district (zie gehoor CGVS, p.14: *“Kan ik niet herinneren, veel problemen gehad. Ook zware gevechten tussen Al Shabaab en overheid. Ook conflicten tijdens periode Siad Barre, maar dat weet ik niet meer”*). Verzoekster kan dergelijke essentiële informatie die van levensbelang is in een burgeroorlog bezwaarlijk afdoen als *“quiz inzake politiek”*. Overigens is verzoeksters deelname aan de Dallaalo ook om deze reden niet

aannemelijk. Immers uit de aan het verzoekschrift toegevoegde informatie blijkt duidelijk dat de religieuze invloed en deze van de “*armed opposition Islamists*” die de seculiere administratie willen wijzigen, wordt besproken met de medewerkers.

3.6. Volgens verzoekster heeft ze wel degelijk voldoende details gegeven waaruit kan worden afgeleid dat zij steeds in Mogadishu gewoond heeft nochtans kan uit haar CGVS-gehoor niet blijken dat ze 35 jaar in deze stad woonde. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, somt het aan haar verzoekschrift gevoegde document van SAACID van 2-6 november 2008 dezelfde subdistricten op in Mogadishu als degene die blijken uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, met name “Heegan, Horseed, Towfiq, Jungle, 1st July, Tawakal”. Kleine verschillen in schrijfwijze betekenen niet dat beide documenten zouden spreken over andere subdistricten. Het kan tevens niet worden betwist dat “*Primo Lulio*” (informatie CGVS toegevoegd aan het administratief dossier) hetzelfde is als het subdistrict “1st July” (informatie toegevoegd aan verzoekschrift). Waar verzoekster nog verwijst naar het Wikipedia- artikel dat een andere opsomming geeft van de subdistricten, dient te worden opgemerkt dat Wikipedia geen objectieve en betrouwbare informatiebron is maar een vrije internetencyclopedie betreft door vrijwilligers geschreven. De Raad laat de inhoud van de door de commissaris-generaal aan het administratief gevoegde informatie prevaleren nu dit is gesteund op onafhankelijk onderzoek van nuttige bronnen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal wel degelijk correct kunnen vaststellen dat verzoekster foutief verklaarde dat het district Yaaqshiid slechts bestaat uit 4 wijken: Horsed, Hegan, Towfiq en Ka’an (zie gehoor CGVS, p. 6). De Raad besluit dat, zo verzoekster enigszins kan gevolgd worden waar ze in het verzoekschrift aangeeft dat van haar een uitgebreide kennis van de districten waar ze ondergedoken zou hebben gezeten kan verwacht worden kan dit niet beletten dat ze haar beweringen aannemelijk moet maken en ze evenmin aantoonde heel haar leven in Yaaqshiid gewoond te hebben aangezien haar kennis aangaande de indeling van dit district ondermaats is. Verzoeksters verwijzing in haar verzoekschrift naar haar opsomming gegeven tijdens het gehoor op het CGVS van typische gebouwen en plaatsen zoals onder andere “*National TV, hotel Ramadan, bar Jededah, hotel Guleed*” kan geenszins deze gebrekkige kennis vergoelijken nu dit makkelijk in te studeren is. Ten slotte dient opnieuw te worden vastgesteld dat kan verwacht worden dat een medewerkster van de Dallaalo, haar collegae kent en weet waar ze vandaan zijn. Ook op deze wijze had verzoekster kennis kunnen opdoen van de wijken die ze minder zou bezocht hebben. Ook verzoekster had als medewerkster van de Dallaalo uitgebreid moeten kunnen vertellen waar ze ging, de wijken, de straten, waarom dit soms gevaarlijk was enz. Ten slotte blijkt uit de toegevoegde informatie en verzoeksters foto’s dat deze organisatie volgens verzoekster ook meetings en overlegmomenten organiseert. Verzoekster legt bovendien een rijbewijs voor. Verzoeksters kennis schiet aldus manifest tekort om haar aanwezigheid in Mogadishu aannemelijk te maken.

3.7. Verzoekster is aldus dermate onbekend met fundamentele sociale, politieke en geografische aspecten uit haar beweerde Somalische leefomgeving dat geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden Somalische nationaliteit. Haar medewerking aan de vrouwenrechtenorganisatie COGWO-Dalala (gehoor CGVS, p.8) en de daaruit voortvloeiende gevolgen zijn dan ook evenmin aannemelijk. Aangezien verzoekster tijdens het gehoor op het CGVS het telkens over COCWA heeft (gehoor CGVS, p.7), terwijl het COGWO betreft zoals ook blijkt uit de door verzoekster neergelegde documenten, gekoppeld aan de vaststelling dat verzoekster niet kan aangeven wat COGWO betekent (zie gehoor CGVS, p.7), haalt dit verzoeksters voorgehouden jarenlange betrokkenheid bij deze organisatie volledig onderuit. Verzoekster verweert zich in haar verzoekschrift louter door een aantal blote opwerpingen als “*Verzoekende partij werkte echter voor Dalaallo, een suborganisatie van COGWO. Verzoekende partij had dus weinig contact met de hoofdstructuur. Bovendien is COGWO een Engelse afkorting en verzoekende partij spreekt geen Engels*” die niet nader worden toegelicht en overigens kan niet worden ingezien waarom verzoekster dan minder bekend moet zijn met de COGWO, met haar medewerkers. Aan de neergelegde werkbadge van COGWO en 2 certificaten waaruit zou blijken dat verzoekster voor COGWO gewerkt heeft van 2003 tot 2005 en van 2005 tot 2007 en aan het attest van de “Dalaalo Humanitarian Development Organization” dat stelt dat verzoekster van 2003 tot 2010 er werkzaam was, kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht nu documenten dienen te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Deze documenten hebben een duidelijk gesolliciteerd karakter en zijn hoe dan ook onvoldoende om de geloofwaardigheid in verzoeksters asielrelaas te herstellen. Dit kan overigens niet worden losgezien van de neergelegde foto’s. Ter terechtzitting worden de originele foto’s neergelegd waaruit kan blijken dat verzoekster bij een groep vrouwen en mannen zit. Nergens kan uit blijken waar deze genomen zijn. De ene foto met het logo “*Dalaala 2010*” op haar kleding is manifest gemanipuleerd. Niet alleen is de fotokopie bij het verzoekschrift en de neergelegde originele foto verschillend terwijl verzoekster zelf in een identieke positie zit (zie handen, voet, plooiën in haar kleed, haar glimlach) en de

achtergrond ook identiek is (schaduw, planten). Het logo op haar kleding is echter geheel anders. Het is dan ook voor een niet-geoefend oog duidelijk dat de foto's gemanipuleerd werden om haar asielaanvraag te staven. Dit ondergraaft verder verzoeksters geloofwaardigheid.

3.8. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Er kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht aan het neergelegde rijbewijs dat overigens is opgesteld in het Italiaans, wat verzoekster niet kan toelichten. De aan het verzoekschrift gevoegde fotokopieën van de geboorteakte en attest van de burgemeester, waarvan de originelen ter terechtzitting worden neergelegd zijn opnieuw manifest vervalst en betreffen kleurenkopieën wat duidelijk kan gemerkt worden aan de zegels in de rechterbovenhoek en de achterkant van de documenten. Ook wordt verwezen naar een foto die niet is aangebracht en kan niet worden aangenomen dat de geboorteakte is opgesteld voor een pasgeboren kind nu dit onmogelijk een "Marital status" kan hebben of een beroep waarbij telkens "Child" wordt ingevuld. Ook kan een pasgeboren kind bezwaarlijk 1m10cm zijn. Dergelijke documenten tezamen met verzoeksters verklaringen over haar afkomst en beweerdde activiteiten ondergraven geheel de geloofwaardigheid van het asielaanvraag.

3.9. Het neergelegde Belgische medische attest toont enkel aan dat verzoekster besneden werd volgens type 3. De lidkaart van GAMS België geeft informatie over het feit dat verzoekster in België lid werd van deze organisatie, maar voegt geen informatie toe betreffende verzoeksters vermeende Somalische nationaliteit. De brief van dokter G., arts in het Fedasil-opvangcentrum, is opgesteld uitsluitend op aangeven van verzoekster zodat dit geen uitsluitel geeft betreffende de plaats en omstandigheden waarin verzoekster de erin vermelde verwondingen heeft opgelopen. De kopieën van foto's van A. en I. kunnen evenmin verzoeksters Somalische nationaliteit staven. Het attest van inschrijving bij Le FOREM geeft enkel informatie betreffende verzoeksters activiteiten in België, maar voegt wederom geen informatie toe betreffende haar beweerdde nationaliteit. Uit de briefomslagen kan enkel worden afgeleid dat post werd verstuurd naar verzoekster maar geeft geen garantie naar de inhoud ervan.

3.10. Verzoekster beperkt zich voorts tot het herhalen van het asielaanvraag en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, die de conclusies in de bestreden beslissing niet kunnen weerleggen.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.12. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoekster geen band aantoonde met Somalië. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeksters Somalische nationaliteit en herkomst uit Yaaqshiid niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.13. De Raad stelt ten slotte vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK